

Arrest

**nr. 109 575 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die namens X -van Thaise nationaliteit- op 14 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 januari 2013 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2013 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 mei 2013.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. MULLENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vooreerst vast dat uit het administratief dossier en de bestreden beslissing, met name de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 januari 2013 tot weigering van afgifte van een visum, blijkt dat het visum werd aangevraagd door S.C.(...), van Thaise nationaliteit, de tweede verzoekende partij.

Het inleidend verzoekschrift van 14 februari 2013 geeft aan dat het de zaak betreft *“aangaande weigering tot afgifte van een visum ten voordelen van mijn echtgenote, momenteel nog verblijvend te Thailand”*, maar werd evenwel slechts ingediend en ondertekend door J.S.(...), van Belgische nationaliteit, de eerste verzoekende partij die blijkens het administratief dossier en het verzoekschrift de echtgenoot is van S.C.(...). Zij huwden in Thailand.

Immers, artikel 39/69, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) leert dat *“het verzoekschrift (wordt) ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56”*. Dienvolgens kan te dezen enkel J.S.(...) worden aangemerkt als (enige) verzoekende partij.

2. De Raad wijst verder op de bepaling van artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet die stelt dat *“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 (...) voor de Raad (kunnen) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang”*. Betreffend belang dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen de vereiste dat de verzoekende partij zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de verzoekende partij zelf. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beiden.

In casu betreft het voorwerp van de voorliggende vordering de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 28 januari 2013 waarbij de door mevrouw S.C.(...) ingediende aanvraag tot afgifte van een visum gezinshereniging (type D) wordt geweigerd. Betreffende beslissing heeft met andere woorden enkel betrekking op diegene wiens aanvraag *in casu* wordt geweigerd, met name mevrouw S.C.(...) en heeft geen uitstaans met de verzoekende partij die voorliggende vordering heeft ingesteld. Gelet op het ontbreken van een persoonlijk belang heeft de echtgenoot van een vreemdeling aan wie een visum geweigerd werd niet de vereiste hoedanigheid om deze beslissing aan te vechten (RvS 19 augustus 2005, nr. 148 268). Het begrip hoedanigheid of procesbevoegdheid is *“het vermogen een geschil bij de rechter aan te brengen met het verzoek er uitspraak over te doen”* (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 137).

De verzoekende partij heeft *in casu* niet de hoedanigheid om met betrekking tot de bestreden beslissing een vordering tot nietigverklaring in te dienen nu de beslissing niet tegen haar gericht is. Aangezien het beroep (aanvankelijk) louter werd ingesteld door de verzoekende partij, is het derhalve onontvankelijk. Het gegeven dat de verzoekende partij en diens echtgenote S.C.(...) later, meer bepaald naar aanleiding van volgende procedurestukken anders dan het verzoekschrift, een advocaat onder de arm namen, kan hieraan geen afbreuk doen.

3. De verzoekende partij werd er op 13 mei 2013 middels een aangetekend verzonden beschikking van op de hoogte gebracht dat de kamervoorzitter of de door haar aangewezen rechter met betrekking tot het door de verzoekende partij ingestelde beroep tegen de beslissing van de staatssecretaris van 28 januari 2013 van oordeel was toepassing te moeten maken van artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet zodat een mondeling debat op een terechtzitting geen meerwaarde heeft en het beroep aldus via een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet voorziene termijn van 15 dagen, geen synthesesemorie ingediend.

Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”. ”

Op 28 mei 2013 maakt de verzoekende partij aan deze Raad haar verzoek tot horen over, waarin zij – onder meer – aangeeft dat *“(h)et (...) niet (kan) worden betwist dat het verzoek van de verzoekende partij dd. 14.02.2013 ontvankelijk is; (...)”*.

Ter terechtzitting van 6 augustus 2013 verwijst de verzoekende partij, naast een uiteenzetting aangaande de synthesesemorie, naar de stukken van de procedure.

4. De Raad wijst op artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, hetwelk bepaalt als volgt:

“Indien de verzoekende partij een synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.”

Dienvolgens kan slechts worden vastgesteld dat de beschikking van 13 mei 2013 behept is met een discrepantie waar wordt geoordeeld dat het beroep kan worden verworpen, daar het ontbreken van het vereiste belang dient te worden vastgesteld wegens gebrek aan een synthesesememorie ingediend binnen de wettelijk voorziene termijn van vijftien dagen, terwijl uit voornoemd artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet volgt dat de Raad geen uitspraak doet op basis van de synthesesememorie gelet op de onontvankelijkheid van het beroep. De grond tot verwerping van het beroep opgenomen in de beschikking van 13 mei 2013 kan *in casu* niet tot de verwerping van het beroep leiden.

Gelet op het voorgaande en op hetgeen sub de punten 1. en 2. werd gesteld, wordt in het belang van de goede rechtsbedeling de behandeling van de zaak te dien einde uitgesteld, worden de debatten heropend en worden de partijen opnieuw opgeroepen ter terechtzitting te verschijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Artikel 2

De debatten worden heropend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET